

REVISTA VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcțiunea unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

Din colecția D-lui Dr. GH. NEDICI

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutz și Antoniu Mocsony.

VICE-PREȘEDINȚI: Colonel G. G. Manu și N. Racotă.

MEMBRI-CONSILIERI: Dinu C. Arion, Dr. C. Andronescu, Balaciu Petre, Principele Val. Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonachi, D. G. Brătianu, Barbu Catargi, General Cottescu, Dr. I. Costinescu, I. Cămărășesu, General M. Dancov, Petre Ghika, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, Dr. N. Mețianu, Dr. G. Nedici, Mih. Sc. Pherekyde, George Plagino, Gr. Rîșoșeanu, G. Schina, N. Schina, Ștef. Șendrea, Colonel C. V. Sterea, Dr. L. Scupiewski, Dr. G. Slavu, Dr. G. Udrișchi.

CENSORI: N. Berindei, Dr. Amza Jianu, St. Gaillac, M. Flechtenmacher, Dr. I. Bejan și C. Mărescu.

PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu.

SECRETAR GENERAL:

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR

Scopurile sae coprinzând interesele tuturor
vânătorilor din întreaga țară, toate societățile
de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCIERE este numai 40 lei
(N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI : cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI : cei ce donează dela 100 lei în sus.
MEMBRII ONORIFICI : cei ce donează dela 1000
lei în sus.

REVISTA VANATORILOR

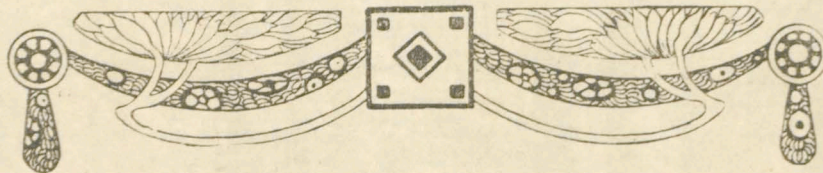
(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor)

Publică: articole cu subiecte pur vână-
torești; numele membrilor Uniunii; nu-
mele donatorilor; lista contraveniențelor
la legea de vânătoare; dări de seamă
a societăților de vânătoare, etc.

Abonament 50 lei anual.

Primește anunțuri comer-
ciale

Sediul: STR. SARINDAR No. 22
BUCUREȘTI

«HUBERTUS»

F. WILHELM PETRI & FII — ALBA-IULIA

Sucursala: BUCUREȘTI, Strada CAROL 142. — Agenția: VIENA III, KEILGASSE 4, II/19

Secțiunea fotografică:

Reprezentanța Generală a firmelor:

Krupp-Ernemann, Aparate Cinematogra-
fice, Societate Anonimă, Dresda.

Fabricile Ernemann, Soc. pe Acțiuni Dresda
BEFA Soc. An. Fabrica de hârtie fotogr.
(fost Dr. Schleussner) Berlin.

Tip-Top Fabricile Photo Chimice, Dr.
Bernfeld & Dr. Fischl, Viena.

Gustav Heyde (Aktino-Fotometre) Dresda.
Etc., Etc., Etc.

Secțiunea de Vânătoare și Sport:

*Depozit Permanent al Renumitelor Cartușe
Wöllersdorf:*

PRAF DE PUȘCĂ ȘI ALICE.
PROECTILE „IDEAL” ȘI BRENECK.
RECHISITE PENTRU INCĂRCAREA
ȘI CURĂȚIREA ARMELOR.
PREPARATE PENTRU CONSERVA-
REA PIELEI ȘI A ARMELOR.
DOPURI PENTRU CARTUȘE, Etc.

Artiști și amatori serioși întrebunțează exclusiv: Camera Plăcile { ERNEMANN ERID PENTRU ATELIERE
HĂRTIE FOTOGRAFICĂ „B E F A” (Dr. SCHLEUSSNER. — Chimicalele „T I P-T O P”. Heydes Aktino-Fotometre. ERAL PENTRU AMATORI

«IMPERATOR» KRUPP ERNEMANN renumit ca cel mai bun proector CINEMATOGRAFIC DIN LUME
Recompensat cu Marea Medalie de Aur. — Diploma de Onoare a EXPOZIȚIEI UNIVERSALE
din Amsterdam 1920, Londra 1921, etc.

APARATE DE PROECȚIUNI ȘI DE MARIRE PENTRU UNIVERSITAȚI, ȘCOLI ȘI FAMILII

Instalațiuni de orice laboratoare pentru: BIOLOGIE, ZOOLOGIE, PATHOLOGIE CUM ȘI SERVICIUL CRIMINALISTIC.
CONSTATARI DE FALȘURI IN SCRIPTE, Etc., Etc.

MICI APARATE și APARATE SPECIALE PENTRU EXPEDIȚIUNI ȘTIINȚIFICE POTRIVITE LA ORICE CLIMA, Etc.
BINOCLURI PRISMATIC „ERNEMANN” CU MĂRIRE DE 6 ORI; PREFERITE DE ARMATA, MARINA, VĂNATORI,
ORT, Etc., Etc.

REVISTA VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcția unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

CATRE MEMBRII UNIUNEI

Cititorii noștri vor fi desigur penibil impresionați, citind în cuprinsul acestui număr, procesul-verbal din 28 Aprilie a. c. prin care, pentru prima oară, se exclude un membru al Societății noastre. Pe cât este înșă de surprinzătoare o astfel de măsură extremă, pe atât de surprinzătoare a fost pentru noi atitudinea persistent dușmănoasă și violentă, lipsită de ori-ce sentiment de colegialitate, pe care o adoptase în ultimul timp față de Uniune d-l M. D. Scraba.

Incredințându-i-se la început atât direcția Revistei Vânătorilor, cât și manipularea fondurilor Uniunii de către comitet, ai cărui membrii, punând în serviciul acestei frumoase opere de educație națională, fără rezervă, întreg sprijinul lor, atât material cât și moral, n'aveau totuși timpul material pentru a se ocupa de expedierea afacerilor zilnice ale societății, D-l M. D. Scraba a uitat că rolul d-sale se limita în executarea hotărârilor comitetului.

Din tribună liberă d-sa a început să transforme revista într'un organ de polemici personale, atacând într'un fel ce ieșea din cadrul vederilor noastre, atât legile țării, votate și promulgate, cât și organele administrative și mai ales pe inspectorul general al Vânătoarei, D-l Consilier la Inalta Curte de Casație Dr. G. Nedici, a cărui personalitate și competență face fală comitetului nostru.

Propunându-i-se în consecință un comitet de redacție al Revistei Vânătorilor, d-l M. D. Scraba a lăsat în părăsire organul nostru de publicație, refuzând totdeauna predarea scriptelor. D-sa a continuat totuși — în contra voinței comitetului — să dispue de sumele trimise Uniunii, manipulându-le după bunul său plac și nedepunându-le la bancă pe numele președintelui Uniunii, d-l Dinu R. Golescu. Mai mult, cu începere din acel moment, d-sa a pornit o campanie distructivă împotriva Revistei Vânătorilor și a Uniunii preparând în același timp și alcătuirea unei disidențe zgomotoase care au dus la zădărnicierea Adunării Generale din 27 Aprilie.

Persistența unui asemenea element de dezordine și de distrugere în sânul unei societăți care e pe punctul

de a deveni *persoană morală*, constituie un pericol permanent pentru însăși existența Uniunii.

Piatra de bază pe care am clădit Uniunea generală a Vânătorilor din România Mare este constituită din solidaritate întru respectarea legilor țării și a factorilor ei de execuție, solidaritate în ridicarea sportului cynegetic la nivelul unei practice occidentale, prin cultivarea bunelor moravuri și a bunei cuviințe.

Animați de un spirit de largă democrație, nu vom putea tolera totuși niciodată pătrunderea în rândurile noastre a spiritului de coterie, a intrigilor meschine, cari ridică pe slujitorii aceleiași idei unul împotriva altuia.

D-l M. D. Scraba s'a făcut vinovat de toate aceste grave abateri dela datorie. D. Scraba și-a primit pedeapsa.

În vederea Adunării Generale Extraordinare convocată de noi pentru ziua de 26 Mai a. c. facem un apel călduros către toți membrii Uniunii și către toți vânătorii din țară să-și strângă rândurile, să vie în număr cât mai mare în ziua fixată și să-și dea tot sprijinul pentru a putea duce la bun sfârșit opera începută.

COMITETUL

Proces-Verbal

Astăzi 28 Aprilie 1922, subsemnații membrii în Consiliul de Administrație al Uniunii Generale a Vânătorilor, întruniți în adunare extraordinară convocată de Consiliul de Direcție al U. G. a V., luând în discuție incidentul ivit la Adunarea Generală a U. G. a V. din 27 Aprilie a. c.;

Considerând eșirea violentă și incompatibilă cu funcțiunea de Secretar General al Uniunii, pe care a avut-o d. M. D. Scraba, citind o cuvântare necuviincioasă și inadins preparată pentru a aduce atacuri calomnioase și pur personale la adresa membrilor consiliului și persoanelor oficiale;

Considerând abaterea d-sale dela ordinea de zi, criticând în mod vehement și fără cădere Legea Vânătoarei, în vigoare astăzi și a cărei respectare constituie unul din scopurile fundamentale ale Uniunii;

Având în vedere și abuzul anterior făcut de d-sa cu «Revista Vânătorilor», organul Uniunii, pentru a batjocori pe membrii Uniunii, ceea ce a și determinat schimbarea direcțiunii revistei;

Având în vedere că d-sa n'a ținut seamă de hotărârile Comitetului de Direcție, conform statutelor, neexecutând încheierile făcute cu proces-verbal, relative la modul de păstrare a fondurilor Uniunii, căutând astfel a păstra pe numele său sume ce aparțineau societății noastre;

Considerând că prin atitudinea d-sale desagregantă și provocatoare avută la Adunarea Generală din 27 Aprilie a. c., a determinat retragerea actului de fuziune a «Reuniunii pentru Ocrotirea Vânatului» din Transilvania, reprezentată în ședință prin d. Locotenent-Colonel Sebastian Brândușă, delegat sosit din Cluj cu misiune specială de a realiza fuziunea.

Considerând în fine, că prin modul obstrucționist în care d-sa a provocat desfășurarea acestei ședințe, a zădărnicit Adunarea Generală, determinând retragerea din incintă a Consiliului, care, pentru a evita un scandal, a socotit că este în interesul Uniunii ca să suspende această ședință și să procede la luarea măsurilor indicate de împrejurări.

Pentru toate aceste motive, hotărâm :

1. Excluderea definitivă din Uniunea Generală a Vânătorilor a d-lui M. D. Scraba, ca unul ce a lucrat în mod permanent prin atitudinea d-sale împotriva a însuși scopului formării acestei societăți (Art. 38 din Statute).

2. A arăta delegatului Transilvaniei regretele noastre de cele petrecute și a-l ruga să participe la lucrările noastre.

3. Să se ceară Băncii Agricole consemnarea în numerar a averii Societății în conformitate cu procesul-verbal încheiat ad hoc.

4. Convocarea de urgență a unei Adunări Generale Extraordinare, la care vor fi invitate, afară de președinții tuturor Societăților afiliate la Uniune și «Reuniunea pentru Ocrotirea Vânatului» din Transilvania, precum și Societățile similare din Bucovina și Basarabia.

Ziua convocării se va fixa de către d. Președinte al Uniunii și se va publica în primul număr al «Revistei Vânătorilor».

Dinu D. Golesecu
N. Racottă
Dinu C. Arion.
Principele George V. Bibescu
Dr. I. Costinescu
Dr. N. Metzianu
G. Schina
Dr. G. Udrișchi
Dr. I. Bejan

Dr. C. Leonte
Ștefan Gaillac
Dr. Amza Jianu
N. Berindei
Dr. G. Slavu
General C. V. Sterea
General M. Dancov
Grigore N. Greceanu
George Lakeman-Economu

M. Flechtenmacher
George Plagino
Mihail Sc. Pherikide
Ștefan Șendrea
Grigore Rioșeanu
C. Iarca
Petre Balaciu
Dr. Dinu Brătianu
Dr. V. Bonachi

La SITARI

Plimbându-mă în grădina plină de mirosul proaspăt a pământului săpat de curând, am văzut trecând pe deasupra, cu zvâcniri de aripi cadențate, prima „pasere a plugului”. O clipă mai târziu alta se așează pe marginea unui strat nesemănat încă și își începu printru bulgării jilavi, vânatoarea după gândaci, bălând neconținut din coada ei lungă. Gândul îmi fugi la vorba bătrânului meu prieten, pădurarul Toma: „Pasărea plugului și sitarul vin cu acelaș car”.

Așa dar a sosit și sitarul.

De grabă hainele de vânatoare, câteva cartușe cu alice 8, pușca în spinare și plec spre vechiul meu loc de sitari, pădurea „Cărbunari”. Pădure întinsă de stejar și fag, cu tăieturi noi an de an, în mijloc cu o vâlcea pe ici-pe colo tănuită: loc ademenitor pentru misteriosul nostru oaspe de primăvară și toamnă, și ademenitor tot atât de mult și pentru mine.

Când ajung în pădure și îmi caut poenița din tăetura de anul trecut pe care mi-am fost ales-o în gând încă de acasă, soarele sta încă binișor deasupra crestei. Mai am așteptat. Și aștept bucuros. Toată clipa e o plăcere, tot colțișorul pe care îți cad ochii te înveselește, toată adierea de vânt îți aduce miremele mugurului care crapă, a viorelelor care mijesc de sub frunze... a primăverei.

Sunt singur singurel. Și aș vrea parcă să am în spate mantia vrăjită din poveste, să nu fiu văzut, să nu fiu simțit de nici o vietate, să pândesc viața pădurei așa cum este ea în liniștea ei, când nu e stingherită nici de chelăitul copoilor, nici de lovituri de secure, de nimic.

Îmi razim arma de craca unui stejărel tânăr, mă așez pe scăunelul de vânatoare și privesc și ascult.

Crengile, pe care mai atârnă pe alocurea câte o frunză moartă de astă toamnă sunt picurate cu stropi verzi de muguri. O salcă — cum o fi ajuns ea aici? — își poartă veselă mișiorii albi, înșiruiți frumos pe crengile drepte și fragede. Pare încărcată cu grași fulgi de zăpadă întârziată. Sub tufe înverzește frunza întunecoasă și lucie a saschiului și curioase de lumea din afară, își scot viorelele floarea albastă prin patul de frunze. Colo vinește un strat întreg de „pintenul cocoșului” și în mijlocul lor ca o stea pe cer, un dădățel galben.

Un flutur roșu zboară stingher prin primăvara prea împurie pentru neamul lui.

Și e o veselie în lumea pasărilor! Toată vietatea se bucură de raza caldă, de viața nouă și își spune bucuria în cele mai măestrite game pe care i le-a dat soarta. Dar cine ar putea recunoaște după glas pe fiecare dintre maestrii lăutari? Recunosc naiul mierlei negre și picula sticleților, disting din învâlmășala limbilor presura și pițigușul lărmuitor.

Un cuc se așează pe un sămânțar tânăr și începe să numere anii balansându-și trupul sulețed la fiecare

„cu-cu”... Deodată tac cu toții. Deasupra tufelor trece săgeată, fără zgomot, ca o umbră, un uliu. Instinctiv pun mâna pe armă... Prea târziu hoțul a dispărut. Și concertul tulburat începe din nou, mai vioi, mai minunat.

Cum se fac clipe ceasurile când ți-e drag locul și vecinii!

Soarele a apus. Amurgul se lasă încetinel peste pădure și rând pe rând închide ochii cântăreților mei.

Dinspre coastă aud foșnind frunzișul căzut. Se apropie. De aș avea norocul să fie vre-o codană, să-l iau pofta de vătuii la care se gândește cu jind. Dar nu e vulpe; acum, că s'a apropiat deabinelea, îl cunosc după pași pe prietenul Urechilă fricosu. Iată-l în marginea poenei. Se oprește, se ridică în picioarele dinapoi, ascultă, înalță și ciulește urechile, se spală cu labele pe bot, face două hopuri scurte, rupe un colț de iarbă fragedă... Deschid siguranța și ridic încet arma la ochi. Il oches liniștit, bine... Ei nu! Ați crezut că-mi trecea bare-mi prin gând? Ce păcate?! Doar suntem la sfârșitul lui Martie. Dar mi-a făcut plăcere gândul că am în mână o viață și o scutesc, fără să știe bare-mi prietenul în ce primejdie se găsea. Sau poate mă cunoștea, și știa și el călindarul de își isprăvi așa hodinit aperitivul și plecă încetinel spre vale.

Dar iată a răsărit luceafărul. E aci sfertul de ceas al sitarilor.

Mă ridic, Iau arma în mână, gata, și aștept.

Peste câteva clipe, pe cerul binișor întunecat se schițează dea stânga mea primul sitar. Zboară sus, repede, fără glas, binișor departe. Țintesc, trag, pasărea face o fulgerătoare mișcare în jos și revine din nou... am greșit. Pun vina pe distanța prea mare și îmi încerc din nou arma. Abea sunt gata și dinspre vale îl aud venind pe al doilea. „Gro-gro-gro-psi-psi”. A cum îl văd; vine pe urma celui lalt, dar agale, lenș, abea fluturând din aripi. Trag și pasărea cade trăznită. Aud unde a căzut o ridic moartă și revin la locul meu. Acum aud trei patru glasuri de sitari deodată, le văd trecând siluetele la dreapta, la stânga mea, pornind din întunec și pierzându-se. Și pornesc alții și alții. Ici colo se urmăresc în perechi, zvâcnind parcă s'ar bate, și pleacă mai departe împăcați în zborul lor lin. Urmăresc cu ochii un sitar. Zboară dealungul crestei dela spatele meu, și când îl cred pierdut se întoarce încet și-mi trece prin față, la vre-o douăzeci de pași. Îi disting chiar ciocul lung și subțire. Troznetul armei îi taie cănecul de dragoste și îl ridic, după ce a trebuit să-l caut puțin în tufișul unde căzuse.

Sfertul de ceas a trecut. În depărtare se mai aud doi-trei întârziți. Poate să tragă încoace. Dar aveam în tolbă doi sitari, și ajunge. E prea destul într'o seară din vânatul acesta „nobil” și care mi-e teamă că se pustiește. Și bucuria vânătorului nu e numai vânatul ucis, ci mai ales dumnezeiasca fire, care își descopere toate frumusețile în fața celui ce o iubește, te în-

viorează, îți șterge din suflet amărăciunea îngrămădită de lume și te face iertător și bun.

Imi iau rămas bun dela pădure, mă gândesc la amurgul de mâine și plec către casă. Din turnul mitropoliei pătrunde până aci bătaia ceasului. Sunt șapte și jumătate, și acasă mă așteaptă odorașul meu nerăbdător, și sunt nerăbdător și eu să-i aud graiul: „Ce ai adus tată“?

Blaj, 30 Martie 1922.

Dr. I. P.

CONVOCARE

Adunarea generală extraordinară convocată pentru 27 Aprilie a. c., neputându-se ține din cauza incidentelor provocate de d. M. D. Scraba și alții, convocăm pe toți membrii Uniunii Generale a Vânătorilor să ia parte la:

Adunarea Generală Extraordinară

ce va avea loc în mod irevocabil:

Vineri 27 Mai a. c., ora 9 seara
în localul Societății Sportive din România,
str. Corabia 6, București.

ORDINEA DE ZI:

1. Raportul asupra situației Societății.
2. Modificarea statutelor.
3. Alegerea unui nou comitet și alte chestiuni interesând existența societății.

Dată fiind importanța acestei Adunări, de hotărârile căreia depinde dezvoltarea normală și viitoarul U. G. a V. facem apel la membrii Uniunii, Societățile afiliate ale Uniunii și organizațiile similare din Ardeal să participe în număr cât mai mare, pentru a da tot sprijinul consiliului, ca să poată duce mai departe opera începută.

Consiliul de Administrație

5 Mai 1922

Următoarea scrisoare recomandată a fost adresată D-lui M. D. Scraba:

Domnule,

În calitate de Președinte al Uniunii Generale a Vânătorilor, vă invit să binevoiți a depune în termen de 3 zile dela data prezentei, toate scriptele și registrele Uniunii la domiciliul subsemnatului, strada General Manu 32, pentru care veți primi cuvenita descărcare.

Considerând starea de fapt de astăzi, sunt silit a vă face cunoscut că în cazul când nu veți fi următor cererii noastre, cu regret vom lua măsurile ce le vor dicta împrejurările.

Președintele Uniunii Generale a Vânătorilor

DINU R. GOLESCU

Puișorii Fifi

Pădurarul Tifrea, plecase decunoapte dela cantonul din Cuinget, să treacă plaiul la Sălărie.

Înarmat c'o carabină neîntească, fără pat, găsită în tranșee și însoțit de Turcu, tovarășul lui de pază, cobora în ziua de 14 Februarie, a lene, plaiul.

Părănduri poteca lungă și omătul fiind mare, otae omul mai d'adrepul pe picior la vale.

Nu făcuse nici cât o bătae de pușcă din plaiu, când să pomenește că în apropierea unui tihliș de brad, Turcu, se oprește, mărâe și să întoarcă glonț lângă Tifrea.

Ia omul rugina din spinare și bănuind că trebuie să fie vr'o lighioană, îndeamnă pe Turcu la atac. Turcu, credincios, se repede lătrând spre tihliș. Când ajunge în marginea tihlișului — tihlișul să desface ca o perdea și o matahală neagră, ridicată în două picioare, înșfață pe bietul Turcu și l' bagă sub ea, cu ochii ațintiți spre pădurar.

Tifrea, înduișat de privirea dulce a matahalei, aruncă rugina din mână și'ntr-o clipă să și ridică în vârful unui fag drept ca lumânarea.

Ursoaica, zăpăcită de celeritatea reprezentației cinematografice jucat de artistul Tifrea, scapă pe bietul Turcu, care umple pădurea cu fuga, și cu vâică reala.

Tifrea din vârful fagului începe să fredoneze cu cornul cât îl ținea plămâni; iar dela o vreme a început să irițeze pe Carouso.

Belchim și Barabașa, de la cantonul din vale, auzind această plăcută orchestră și-a dat oamenii cu sorcoteala că nu'i lucru tocmai curat, și într'o jumătate de ceas erau la tuipina fagului.

— Dăte jos, măi române, ce cauți acolo?

— Nu mă dau bădică, adă pușca, că mă mănâncă ursu.

Cu chiu, cu vai, își vine 'nfire și să dă jos. Din tihlișul din fața lor, aud niște scâncituri stridente. Se duc cu toții și cu precauțiune dau copăceii la o parte.

Într'o grupușoară mică, cam de 30 cm. de adâncă, în care se vedeau câteva frunze uscate, Manda și Steluța fără ochi, născute de trei zile, abandonate, scânceau și treburau de frig (Ursoaica, gonită de

niște vânători din vizuinele dela Grozești, născuse acolo unde o apucase vremea)

Belchim, om milos, îi băgă în sân, pe sărmanele abandonate și le aduce la conac.

Fifi, cățelușa de salon, avea și dânsa 3 dolofani născuți de vre-o 10 zile. Doica, era dar binevenită. La prima încercare de substituire în alăptare, cu toate mângâierile și prăjiturile oferite, Fifi, când a simțit parfumul orfanelor, a căscat ochii mari, a început să tremure și puțin a lipsit ca și nu transforme geamurile în pânză de păianjen.

S'a renunțat atunci la această bruschetă, și s'a procedat mai delicat. Mai întâiu i s'a luat dolofanii și sau încredințat altei doici, iar Fifi, a trebuit să stea izolată 5 ore. După cinci ore, i s'a stors puțin lapte cu care s'au botezat d-soarele Manda și Steluța.

După o oră, s'au strecurat pe nesimțite, acoperite, în apartamentul d-nei Fifi, pe cele două botezate.

Alăptarea s'a făcut în condițiuni excelente. Fifi, n'a

mai putut distinge mirosul, sau că n'o voit să'l mai distingă din cauză că alăptarea lor era mai sensibilă.

Astăzi, pușorii Fifii, după 21 de zile, au făcut niște ochi ca cărbunele și sunt niște dolofane de fete, la care rămnește toată lumea care le vede.

Fifi, este foarte fericită, le îngrijește ca o adevărată mamă. Nu le mai alăptează însă, fiindcă sunt mai voinice ca dânsa.

Sunt însă foarte nervoase, sglobii, pretențioase și mai presus de toate *cicălitoare*.

Ce să le faci? Temperament de domnișoare!

Sagasta

Banca Generala a Țării Românești

Capital lei 60.000.000 !-! ezerve lei 47.000.000

SEDIUL CENTRAL

BUCUREȘTI .: Strada Lipscani, No. 12

SUCURSALE:

Braila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova,
Galați, Giurgiu, Ploești și Turnu-Magurele

Efectueaza toate operațiunile de Banca în general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

D-1 C. Manolescu-Râmniceanu, Președinte ;

D-nii : Principel e tirbey și Jacques M. Elias,
vice-președinți :

D-nii : M. Antonescu, Henry Catargi, Dr. I. Costinescu, I. Calimache, C. G. Dissescu, I. G. Duca, I. Hurmuzaki, V. Goldiș, T. Ioncu, I. Mitilineu și Dr. C. D. Creangă, membri.

GASPAR

Anul trecut, mă pomenesc într'o dimineață că Moș Andrei, îmi aduce în poala sumanului, doi pisoii, fără ochi, cu capetele mari și cu codițele umflute.

Ce sunt lighioanele astea, Moș Andrei? mățșori sălbatici, i-am găsit într'o corobană de stejar la Piatra Șoimului și vi i-am adus Dumneavoastră, să-i vedeți.

Ce să fac cu ei moș Andrei?

Ce să faceți? Videți-i și dv. și pi urmă le-om face di pitricanie, că Doamne tare-s stricătoare lighioanele astea. Erau la Piatra Șoimului astă primăvară, când s'o luat omătu bine, trei cărduri de pui de găinușe. De când s'o pripășit dihania de mătă pe acolo, n'o mai rămas decât bătrânele, o stâns toți puișorii, bătuar Dumnezeu.

În loc să le fac de *pitricanie*, cum mă sfătuisese Moș Andrei, mi-a fost milă. Am chemat pe Duduia Ilenuța și i-am încredințat această pereche de desmoșteniți, cu rugămîntea să le fie mamă bună și dacă să fac mari și frumoși, să aibă parte de ei.

Băiatul a fost botezat cu numele de *Gaspar*, iar fiica *Catelina*.

În două ceasuri, a sosit și *biberonul* de la târg.

Cu multă greutate, a reușit Duduia Ilenuța să-i hrănească. *Gaspar*, era de o încăpățănare și răutate, demnă de o mătă care se respectă.

La opt zile au făcut ochi.

După o lună să trânteau și să bușău, ca și pisoii domestici. Singura deosebire, cozile mari și umfate, capetele mari; iar mișcările lente și agile de felină. La 2 luni, *Catelina*, după o scurtă suferință de *jigodie*, a părăsit raiul păsăresc. *Gaspar*, la 3 luni, a înhățat în două zile d'arândul câte un pui mărișor de găină.

Nu e vorbă, că a mâncat chelfăneală sdravană, dela cucoană Mare, care-i puța Sâmbetele.

Într'o zi, a atacat Curcanul, și puțin a lipsit să nu-l dea gata.

Să îmblânzise atât de mult, că, toată ziua era purtat în brațe și ca colacu de gât.

Făcea atâtea mofturi, când era mângâiat, se dădea tumba, se juca cu mosorele și cu orice obiect care era pus în mișcare, în cât, dacă n'ar fi avut codoiul de măturoi, nu-l puteai distinge dintre cei domestici.

Din cauza dragostei prea mari, ce o avea pentru puii de găini și chiar pentru celelalte pasări mai mari, ziua era ținut numai în casă, iar noaptea în pod.

Atâta dragoste avea de pui, în cât într'o zi, a sărit din pod, dela o înălțime de peste 4 metri, drept în mijlocul puiilor.

Nu căzuse el tocmai pe moale, pavajul de piatră îl cam amețise binișor; cu toate astea a înhățat un puiu, pe care cu multă greutate i l'a putut scoate din gură Cucoana Mare.

Frumusețea și prestața lui, manierele lui elegante mai ales față de Duduia Ilenuța, care îl crescuse, făcea să i se ierte răsboiul ce ducea contra pasărilor din curte și ne făcea să credem că, va rămâne între noi, până la sfârșitul vieții.

Implinise 7 luni.

După ce să închideau păsările, i se dădea drumu prin curte. Să suia prin podul grajdului, umbla peste tot toată noaptea; iar dimineața când era chemat pe nume, să prezinta la apel, foarte voios, manifestându-și bucuria sub diferitele forme specifice genului pisicesc.

Într'o dimineață, aud prin curte: *Gaspar! Gaspar! Gaspar!...* *Gaspar* nicăeri... A fost o zi, două, și chiar trei zile triste pentru Duduia Ilenuța.

Bubi însă, răsufla mulțumit. Cât chin, câte nopți ne dormite pe biata Dudue Ilenuța, până l'a văzut mare și frumos! și acum, s'o.. dus.

Singurul suvenir care-l păstrează sunt: Urmele câtorva sgârieturi din.. dragoste.

Nu era mai bine să ascult vorba lui Moș Andrei *Să le facem de pitricanie, că Doamne tare-s stricătoare lighioanele astea.*

Sagasta

DOWN!

Dresajul după metoda engleză a câinilor de aret,
complectată prin aport

(Spicuirii de câțiva autori străini)

de C. G. Alexianu

Dr. în Drept dela Paris

(Sfârșit)

Un câine perfect dresat, trebuie să se conducă la fel de bine când vânează singur ca și atunci când vânează în tovărășia altui câine; nu numai că nu are voie să „forțeze” aretul câielui celuilalt, dar trebuie el însuși să areteze, cum se zice „la patron”, îndată ce vede că a rămas nemișcat camaradul său.

Dacă nu e prea greu de obținut aceasta de la un câine obișnuit de mult cu ascultarea, lucrurile nu stau tot astfel cu elemente din acelea care au fost întrebuințate numai în scop de faace pe stăpânul lor să impuște vânat cu orice preț.

Animalele, a căror educație primă a fost prost condusă sunt deasemeni mult mai greu de stăpânit și sentimentul de invidie sau gelozie îi scoate de cele mai multe ori din fire, fără ca stăpânul lor să-i poată opri.

Am spus, încă dela începutul studiului de față, că un câine care se culcă bine la comandă și la ridicarea brațului este pe trei sferturi dresat. Această este adevărat întotdeauna, pretulindeni și în toate circumstanțele, apoi această metodă ne oferă un excelent mijloc de a face pe un câine să areteze „la patron”.

Mulți câini aretează „la patron” dela sine, în mod natural, fără ca cineva să-i fi învățat vreodată; îndată ce văd un camarad în aret, se opresc și ei în aret, avansând încet, pas cu pas, spre acela care a găsit vânatul.

Cu aceștia, grija dresorului nulă și ar fi inutil să mai insist.

Alții, din contra, pentru un motiv sau altul, câteodată pentru că nu se încred decât în ei însăși, se năpusesc asupra câinelui care ține frumos aretul, îi trece înaintea și scoală vânatul.

Această este o greșală de neertat.

Dacă elevul dv. este bine dresat la *Down* fie din braț fie din fluer, îndată ce vedeți camaradul său în aret, va fi de ajuns să-i dați semnalul cu care este învățat și-l veți vedea îndată lipit de pământ.

Dacă împotriva ordinelor dv., el ar persista să se ducă spre țovărășul său, chiar dacă ar marca și el aretul lângă acesta, totuși ar trebui să-l faceți să priceapă greșala comisă, și anume: îl veți aduce la locul unde ar fi trebuit să se culce când i-ați dat ordinul, și-i veți administra o corecțiune. Această ca să știe că ordinul rămâne ordin.

Veți pricepe îndată și rostul acestei severități: Dacă ambalat de ardoarea sa, ajunge astfel din urmă un camarad al său, care se află tocmai în aret și dacă cumva acesta nu are un aret tocmai solid, pot rezulta de aci adevărate catastrofe; cei doi câini se invidiază, încep a alerga care mai de care, unul vrând să înțreacă pe celălalt iar rezultatul: deodată vă pomoniți

cu cârdul de potârnicchi sculat, înainte de a vă fi putut apropia.

De aceea, cel mai bun lucru este să puneți elevul dv. la *Down* de îndată ce vede pe camaradul său stând în aret. Atunci, în loc de a porni spre acesta, vă îndreptați spre elevul dv. care trebuie să rămână culcat până în momentul când l-ați ajuns. Numai atunci îl veți lăsa să meargă spre acela care a găsit vânatul, însă binișor, vorbindu-i pe șoptite, pentru a-l calma; și dacă cumva lucrul e posibil, printr-o serie de manevre imperceptibile vă veți căzni să-l duceți cu vântul în față. Atunci, îndată ce mirosul vânatului îi va izbi nasul, veți constata o schimbare în el: adineauri el areta cu ochii, văzând celălalt câine nemișcat, acuma însă a prins el însuși mirosul și lucrează pe compt propriu.

Când va fi ajuns pe camaradul său, și dacă cumva vânatul s'a mutat pe picioare, veți beneficia de un spectacol foarte interesant: cei doi câini îl vor urmări pas cu pas, cu nasul în sus, în atitudini șipoze diferite, până în momentul când ambii vor rămâne pe loc împietriți.

Acest aret, îl veți face să dureze cât mai mult, apoi veți scula chiar dv. în persoană vânatul, iar dacă câinele cel tânăr mișcă cumva sau nu se culcă la ridicarea vânatului, încă odată vă repet, nu veți trage, ci-i veți administra o bătaie bună.

În cazul când elevul dv. este încă prea nervos, îl veți modera ardoarea cu ajutorul *corzii* (funii) de care v'am mai vorbit.

Aretul „la patron” are un lucru excelent, anume că mlădie câinele și că permite în acelaș timp și vânătorului de a face manevrele pe care i-le dictează fiecare circumstanță.

În ceea ce privește cheța, cei doi câini conduși de acelaș vânător trebuie să caute și să bată terenul în zigzag, fiecare de partea lui.

Principalul în această manevră este, ca ambii câini să nu pornească împreună, unul după altul sau unul lângă altul, în aceeași direcție.

Atât unul cât și celălalt sunt aslăzi de mult obișnuți să-și îndrepte căutarea în direcția pe care i-o indicați cu brațul. Deci nimic mai simplu: după ce i-ați pus pe amândoi la *down*, veți lansa pe unul spre dreapta, iar pe celalt spre stânga, și după ce veți opri îndată pe acela care ar căuta să se îndrepte spre țovărășul său, îl veți lansa din nou în direcția în care vreți să caute.

Uneori se va încăpățâna, această fie că vânatul îi este mai prielnic în spre dreapta decât în spre stânga fie din invidie, fie din cine știe ce alt motiv pe care nu vi-l spune și pe care totuși dv. trebuie să-l ghiciți. Atunci și dv. vă veți iniăpățâna și-l veți pune la *Down* ori de câteori va manifesta intenția să o ia în altă direcție decât cea comandată. Dacă persistă, duceți-vă la el și după o mică corecțiune, îl veți lega de curea în timp ce camaradul său va continua să vâneze. Aceasta va fi pentru dânsul cea mai mare pedeapsă. După câțiva timp îl veți dezlega iar, și-l veți

lansa din nou în direcția care n-ri convenea. Va fi cu siguranță nevoit să cedeze la urma urmelor.

Veți proceda întotdeauna astfel, căci nu trebuie niciodată să dați voce câinelui să-și facă gustul cu dv.

Cu astfel de câini de pur-sânge, nervoși, plini de forță și de pasiune, dacă le-ți trece ceva, fără să reprimati fantazii de așa natură, fiți sigur că în opt zile nu veți mai fi deloc stăpân pe ei.

Un câine bun trebuie să caute în orice direcție indicată de stăpânul lui. Oricât de mare ar fi finețea nasului lor, ați face greșeală bazându-vă numai și numai pe el.

Un câine foarte iute, ca să dea rezultate bune, trebuie să aibe un miros de o fineță extremă, de manieră ca să perceapă cea mai ușoară emanație, ca să simtă de departe vânatul, pe care-l ridică în mod infailibil afară din bătaie, dacă n'ar poseda decât un nas mediocre; dinpotrivă, un câine care vânează încet, care umblă la douăzeci de pași de vânător, poate avea un nas mediocre și totuși să aducă servicii bune stăpânului său. Deasemenea, un câine care posedă un nas foarte puternic însă nu îndeajuns de bune picioare sau inițiativă este și el de multe ori foarte dezagreabil pentru vânător.

Perfecțiunea rezidă într'un echilibru perfect între picioare și miros, vreau să zic între mijloacele de acțiune ale câinelui, iuțea sa adică, și între finețea mirosului său.

Veți face bine, prin urmare, supunând câinele dv. încă de tânăr la un exercițiu de antrenament progresiv, practicat în mod regulat și de-al obicinui din vreme (nu zic dela primele lecții) de a căuta, după comandă, atât cu vânt bun cât și cu vântul în spate.

Ca să termin, dați-mi voie să vă mai citesc un pasagiu frumos din Bellecroix, relativ la cele de mai sus:

„De câteori n'ar văzut astfel câinii mei, ducându-se dela sine să prindă vântul la distanțe enorme! De câte ori n'am admirat această splendidă cățea pointeră, cu numele de „Juno“ de care își reamitesc toți vizitatorii șenilului meu, îndepărtându-se la un semn într'un galop întins și bătând sub ochii mei o câmpie întreagă, pe când eu însu-mi, șezând jos liniștit pe un moșoroi, de unde cuprindeam cu ochii întregul câmp de acțiune, admiram modul minunat de a lucra al admirabilului animal.

Câte potârniche n'am împușcat eu astfel! Acestea constitue pentru mine cele mai frumoase amintiri, căci marele masacre la care mi-a fost adesea dat să asist nu contează alături de acele zile fericite, când mă întorceam acasă cu o duzină de bucăți ucise sub aretul acestor admirabili câini: *Rose of Devon, Dan III, Juno, Lord Rockingham!*

Însă, alături de acești semi-zei, mai erau în șenil și eu însu-mi am întâlnit la câțiva prieteni, fanatici ca și mine după adevărații câini de aret, și alți corifei cărora greu li se poate găsi echivalenți, și toți acești câini erau admirabili dresați.

Cunosc în Belgia mai mulți sportsmen a căror câini sunt dresați astfel să se ducă să prindă vântul la

toate distanțele inchipuite, pentru a veni apoi cu el în piept, iar vânătorul așteaptă de cele mai multe ori cu vântul în spate, îndată ce potârnichele, speriate, încep să nu mai rabde aretul. La unul din acești domni, manevra arceasta a devenit un sistem și pot afirma că-i dă rezultate excelente.

Am văzut printre alții, doi pointeri excelenți, aparținând d-lui X., care nu procedau niciodată în altfel. Îndată ce sosea cu vânt rău, într'unul din acele imense câmpuri de șteclă de care abundă ținuturile de acolo, punea ambii săi câini la *Down* și-i lansa unul în dreapta altul în stânga. Fiecare în parte pornea în plină viteză dealungul marginii câmpului respectiv și odată sosiți la capăt, se întorceau bătând în zig-zag, cu vântul în piept, în spre stăpânul lor.

Potârnichele pe care le aretau în felul acesta, fugeau adesea pe picioare, iar vânătorul urmărea direcția în care fugeau după indicațiile areturilor câinilor; postându-se sau ascunzându-se cât mai bine, după circumstanțe, parvenea să ucidă în modul acesta potârnichele sperioase, pe care nu le-ar fi putut aborda niciodată mergând în urma câinilor său.

Partizan convins ca și mine, al câinilor cu chetă mare, pentru vânătoarea în câmp deschis, d. X... mi-a spus adesea că dânsul găsește în acest fapt confirmarea unei observații, pe care o făcusem eu de mult și anume, că nu sunt câinii aceia cari sperie vânatul, ci vânătorul însuși. Aproximarea vânătorului, iar nu cea a câinilor — vorbesc de câinii cu nas puternic și bine dresați — face ca vânatul să se ridice departe. Un lucru e cert și trebuie spus, că potârnichele nu se ridică în fața unui câine prudent și cu nas puternic, care aretează în mod ferm și din mare depărtare, de cât numai atâta timp cât precedează vânătorul.

— Cât de adevărat este acest lucru! îmi spunea dânsul. De câte ori nu mi-au adus câinii mei astfel până aproape de picioarele mele, potârniche, pe care le aretau de zece minute! Și totuși mă aflam cu vântul în spate! Bineînțeles însă că avusesem grijă să mă ascund cât mai bine; potârnichele nu mă vedeau pe când ele vedeau foarte bine câinii mei; însă deoarece îi vedeam singuri, în loc de a-și lua zborul, ele se plimbau în fața lor, mulțumindu-se să păstreze o distanță prudentă. Când socoteam că s'a apropiat îndeajuns eu mă sculam deodată în picioare, iar ele erau adesea atât de surprinse de spaimă, încât că rămăneau un moment lipite de pământ, iar apoi îmi zburau aproape printre picioare.

Astfel parvencam să ucid potârniche, care treceau drept inabordable pentru toată lumea.

Nu cunosc observație mai justă ca aceasta!

Incontestabil că trebuie să posezi câini de primul rang pentru a obține astfel de rezultate.

Dar pentru care motiv ai dv. n'ar putea să ajungă și ei la acest grad de perfecțiune?

Ași îndrăzni aproape să vă afirm că-l veți ajunge fără multă caznă, dacă v'ați hotărâ să aplicați în mod serios la dresajul lor metoda aceasta, pe care am crezut că trebuie să vi-o recomand. C. G. Alexianu

Din colecția D-lui Dr. G. Nedici

Vânător din tată în fiu

„Nu este deci problemă națională mai importantă decât, pregătirea tinerimei noastre pentru apărarea țării noastre.

„Vănatul ascute și face ageră vederea, întărește mâna, ne facem capabili a percepe distanțele și, a cunoaște îndepărtarea lucrurilor; ne deprinde cu drumurile și oboseala, făcând din noi, oameni curajoși, întreprinzători, cu alte cuvinte, adevărați soldați”.

D. G. NEDICI
Inspector General al Vânătoarei

— Bine, moș Cobuz, ai trecut d'un veac și tot nu mai lași rugina din spinare. Nu ții grea sută, de ce te mai amărăști cu fierul după gât?

— Nu, cucoane, să fiți sănătoși, hierul mă'-ntărește. Când o simt bat'o noroiul colea după ceafă, parcă mi crește inima.

Tătuca, Dumnezeu să'l ierte, când a murit, o lăsat cu limbă de moarte, să i-o 'ngroape lângă el în sicriu. Erau flăcăiandru, când l'a luat Dumnezeu, și Mămuca s'o rugat de Popa Vasile (că Popa zicea că-i păcat) să-i facă hatărul; ia dat un galben zimțuit și s'o învoit și Popa. Doamne, ce frumos l'o mai îngropat! Mi-aduc aminte cât de mândru io așezat-o Mămuca lângă el în sicriu, o 'nvălit'o numa'n ștergere de borangic și-o început să bocească: *Ioane, Ioane, ți-ai luat cu tine, tot ce ți-a fost mai drag pe lume, și pe mine m'ai lăsat de isbeliște.*

Și doar nu iera cea scofală, ia o rugină bat'o focul, lungă cât o prăjină în opt muchii, c'o tigare cât o căldare și la cucoș, o bucată de ¹⁾ cremene de trăznit.

M'a luat odată Tătuca și cu Moșu Mare (Tata tătuca) la o ghizuină de urs în munții „Solintarului”, ca să le due traista cu mâncare.

După ce am trecut de „Curmătura Cărunței” am mâncat așa cam pe la *toacă* la stâna lui Văsu.

Când era soarele d'o suliță d'asupra Solintarului,

¹⁾ Poporul crede că „Săgeata trăznetului este de cremene parinsă” care se răcește după ce cade pe pământ.

ne-am coborât încet pe la „Izvoare” să nu ne simtă „Finanții”. Tătuca i zicea lui Moșu Mare, să lăsam băetu la stână să nu ne stânjenească, că cine știe ce s'o întâmpla cu lighioana și să nu prindă groază băetu. Par'că'l văd pe Moșu Mare, cum să rătoia la tătuca. Lasă băetu 'n pace, să meargă, mă nătarăule, să se nvețe cu primejdia, că doar n'o să'l pui să clocească pi cuptior!

Tu erai mai procopsit când a dat peste tine la „Muncel” cioporu cel mare de porci și te-o trântit de răpă sub stâna lui Coman?

Am mai mers o bucată bună și am ajuns d'asupra sgheabului la „Stâncea lui Huluiță”. Moșu Mare, m'o luat lângă el și m'o învelit în poala cojocului, că era un frig de'mi clănțănea dinții, iar tătuca s'o dus mai la vale. Moșu Mare, mi zice: uite mă *potcă*, pe sub sgheabu cea o să vie ursoaica, care ne-o rupt oile, să nu dea dracu să suflă când îi vedearo, să taci *chitic*, să nu crăcnești că te fură Sfântu Ilie.

N'o trecut cam de când stăm noi la sfat și hop, *Dă-nănaia*, cu nasu 'n sus și călea, parcă călea pe chi-roane.

Moșu Mare, era cu rugina întinsă. Odată aud... plici... sfrrr (Ursoaica se ridică) pooc...

Cum stam ichnit sub cojocul lui Moșu Mare, am văzut'o cum s'o prăbușit, ca un mal și numai de două ori o ichnit și s'o întins ca pe năsalie.

— Și nu ți-a fost frică moș Cobuz?

— Ce frică, cucoane! Imi venea să sar de sub cojoc să mă duc s'o scarmân cum imi scarmănașe ea, cu două săptămâni înainte, furcanele mele.

— Da când o pocnit rugima n'o auzit „Finanții”?

— Apoi putea s'audă, că nu le dădea mâna să treacă notaru, că acolo irămănea oasele. Spunea Moșu Mare, la o *șazătoare*, că era un Finanț al dracului, la *Ciuc*, un ungurean și o vrut să mute hotaru prin „Curmătura Cărunței”. O adus o tablă Ungurească, pe care era zugrăvită o cioară, o bătut'o într'un par și l'o înhipt în Curmătură. Apoi nici Finanțu, n'o avut zile multe, da nici cioara n'o rămas în par. Bunicu lui moș Costache Olteanu *i-o făcut de petrecanie* într'o sară, *lupă toacă*, și l'o băgat cu *cioară* cu tot, sub stâncea lui Huluiță: în bârlogu Ursoaicei.

— Da moș Toader, fecioru-tu (era și el de 60 de ani) ce mai face? Lui nu'i place ruginele?

— E! hei! Todirică-i mehenchiu, el are pușcă scumpă dăruiță de cuconu Nunuță.

Când a venit potopu mai anțărț și ne-a gonit din sat, noi am rămas în zemnic amândoi, că nu ne 'nduram să lăsam cocioaba. Dac'am văzut că strică satu cu ghiulele. Rușii dela Muncel și Nemții cu Ungurii dela Cărunta; am luat ruginele în schinare, d'ale mân cărei cât am putut duce și ne-am ascuns sub „*Chetrelle de moară*”.

Când a fost încăerarea cu colonelul Boian, am trimes pe *lumea cealaltă* mulți unguri și nemți. Care cum trecea pe sub *polițe* (lespezi mari de piatră) să

prăbușea în râpă. Grozav mai ducea klonțu, pușca lui Todirică! La *mir*, ochea, la *mir* îl pocnea!

Toată vericicia, am fost în iscoade când cu Rușii când cu-ai noștri.

Ii duceam pe unde o'ntărcat dracu copehii și le dam pe Unguri în mână, de-i lua ia din oală.

— Vorbeați de lup și lupul la ușă. Ai fost la vânătoare moș Toadere? Da mândră pușcă ai?

— Nu, cucoane, am fost la Moinești, la un meșter, să-mi dregă arcu la rugină, că s'o rupt cu Nemiții și la anu în meliție, mă tot cicălește să io dreg să facă pârdaľnicu de copihil, Vasilică mezinu, mare să duce șmotru cu ia și să tragă la ținti, ca să știe când s'o duce, să nu'l mai chiniască, ori să-și rădă de el gra-dații.

Și'i dragă, bată-l norocu, de mama focului. Noaptea doarme cu ea sub cap. Ș'apoi în vara asta o să stea la stână în Solintaru, iă n'am pe cine pune de credință și *dacă n'ai o rugină la stână..., n'ai nici laple'n fedeleș!*

Vra să zică moș Cobuz, cum văd tu mai tot satu santeți *vânători din tată 'n fiu.*

Cam așa cucoane; *așa ne-am pomenit din bătrâni!*

I. Sagasta Bălănescu

Cugetări Vânătoarești

Adam, a fost primul *vânător*, fiindcă după „Scriptură, purta acoperiță o parte a corpului cu pielea de animal; iar *Eva*, a fost cea dintâi *bucătăreasă*, fiindcă a gătit lui Adam, vânat cu fructe.

*

Braconierii sunt primii profesori de sport; iar sportmenii sunt cei din armă... vânători.

*

Cea mai plăcută mizerie este vânătoarea.

*

Cu cât sângele unui *pointer*, este mai englezesc, cu atât vânătorul trebuie să fie... *Englez.*

*

De ce *Ciocârlanul*, nu se bucură prin lege de protecțiune?

Fiindcă are moț!

*

Vânătorul se cunoaște după armă și vânatul după fugă.

*

De ce vânătorii nu spun minciuni decât între dânsii?

Fiindcă numa ei, să cred unii pe alții.

E L E N

R. F. CURIONE & Co.

SOCIETATE ÎN COMANDITA

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPAERI DE ANIMALE SI PASARI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri,
capete, covoare, etc., etc.

Preparațiuni anatomice
ale organelor interne ale
animalelor.

S C H E L E Ţ I

EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE

CUMPARARI ȘI VANZARI DE **BLANURI**

PREPARATIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT

INSEMNARI

D. M. D. Scraba, fiind exclus din Uniunea Generală a Vânătorilor anunțăm pe această cale pe toți acei ce au relațiuni cu U. G. a V. sau cu Revista Vânătorilor să trimită corespondența sau orice sume de bani pe adresa Administrația REVISTEI VANATORILOR, strada Sărindar 22 (Tiparul Românesc).

Consiliul de Administrație al Uniunii Generale a Vânătorilor

* * *

Atragem atenția celor în drept asupra braconajului ce se practică în comunele Strâmbeni, Cosminele, Bordeni și Bănești (județul Prahova) și-i rugăm să ia măsurile de îngrijire.

* * *

Pentru a primi regulat „Revista Vânătorilor“, abonațivă, trimițând **lei 50** abonamentul pe un an, la Administrația Revistei, strada Sărindar 22, **(Tiparul Românesc)**.

* * *

Până la 20 Aprilie, *doublele*, și-au făcut apariția, pe ici pe colo, mai cu seamă în regiunea bălților din câmpie. Frigul care menține apa rece, le-a împiedicat.

Din cauză că luncile sunt inundate, ele se lasă mult pe grâne.

* * *

Tot din cauza apelor mari s'au ucis foarte puține rațe sălbatice în regiunea bălților.

* * *

Suntem informați că toți vânătorii din România-Mare, se vor constitui într'o societate pe acțiuni cu un capital de 20.000.000 lei la care vor participa și particularii, având de scop:

1. Instalarea unei fabrici de tăbăcărie și văpsitorie pentru pieile de vânat, prelucrarea lor după cele mai moderne cerinți, precum și a produselor accesorii a vânatului ca: păr, oase, pește, etc.

Fabrica va fi instalată la Lipsca; iar noi vom ex-

porta materia brută și o vom primi înapoi transformată.

* * *

Anul acesta am văzut în piața Bucureștiului foarte puține ouă de rațe sălbatice, fiindcă se depozitează pentru export — mai ales cele clocite sunt căutate în Germania pentru culori.

* * *

Sitarii anul acesta, s'au prezentat foarte bine, atât la dealuri, cât și la șes. De pe la 25 Martie și-a luat drumul către munți.

* * *

Se zvonește în lumea vânătoarească, că la 1 August se va convoca la Brașov, un congres vânătoresc la care vor lua parte toți vânătorii din România Mare, chiar și cei neabonați la „Revista Vânătorilor“.

* * *

Fiind vremea friguroasă sitarii s'au menținut tot timpul și la șes. Totuși regiunea deluroasă rămâne locul lor de predilecție. Iată câteva date statistice:

D-nii Eracle și Mitică Marathea au ucis: 52 sitari la Dragodana, 56 la Gura-Foii.

D-ni Const. Paciurea, Mocioni, Poclevsky 22 sitari la Dragodana.

D-nii George Lakemann' Pic Pherekyde și Marius Roșca 16 sitari la Dragodana.

D-nii Emil Storck și Hennion 25 becaține în Balta Comana.

* * *

În Moldova, au căzut anul acesta pasagii de sitari, cum n'au căzut de mult.

* * *

Blănurile de jderi și vulpi au afins prețuri fabuloase. Agențiile de export, le-au scotocit până în creierii munților.

* * *

Se zice că în Basarabia, Transilvania și Bucovina ar fi existând societăți de vânătoare foarte bine organizate. Păcat că la multe nu le cunoaștem nici sediul.

THE VARS GAME FARM

Proprietar: EDGARD MARQUAIS
VARS-Charente-FRANCE

FAZANERIE DE PRIMUL RANG

MONGOLICO PURS — CHINOIS PURS — CROISÉS MONGOLIES — à COU NOIR

Sistem special pentru creșterea și îngrijirea vânatului în parcuri izolate, lungi și mobile unde aerul și soarele, care distruge microbii atâtor boale, se găsește pretutindeni. Sborul fazanilor mei fiind liber sunt în totdeauna sănătoși și viguroși. — Instrucțiuni tehnice și relative la creșterea și reproducerea vânatului se dau gratis tuturor clienților.

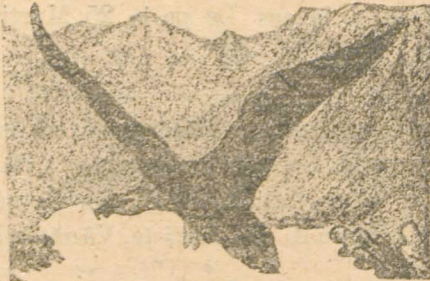
OUA GARANTATE

Correspondența revistei

D-lui *Irimie Răduțiu*, notar comunal Avrig, județul Sibiu. — Abonamentul la revistă pe an e 50 lei.

D-lui *Nicolae St. Ispas*, Ciuperceni, județul Dolj. — De o cam dată nu vă putem servi ceea ce cereți, de oarece s'a vândut tot stocul.

Indată ce vom cumpăra iar asemenea rechizite vom comunica pr n revistă.

BANCA DACIA TRAIANA

SOCIETATE ANONIMA

SEDIUL CENTRAL: BUCUREȘTI, Str. PARIS No. 12

TELEFON 5/19

Președinte: I. A. BERINDEI

Vice-Președinte: H. D. FULGA și Dr. I. COSTINESCU

Director General: A. PAUNESCU

Efectuează toate operațiunile de Bancă în general
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice și face
avansuri pe depozit de valori

Emite scrisori de credit pentru străinătate

Primește depuneri de bani spre fructificare dobândă
de 5% (anual)

Se însărcinează cu orice fel de operațiunea de Bancă în
condițiuni avantajoase

Tiparul Românesc

Sarindar 22

ABONAȚI LA REVISTĂ

Dr. Lehrer, Timișoara	50
Alex. Dobrotescu	50
Nicolae Cojescu, Loco	50
Gheorghe Surdulescu, T. Severin	50
Maier Theodory, Cuci-Băcești	50
Nicu Arabu, Strasbourg	57

Rețete pentru câini

Ecze m ă

Rp. Acid Salicilic 0.50 grame

Acid boric aa 1.0 gram

Zinc oxydat 6.0 grame

Ichtyol 30.0 grame

Lanolin

M. F. Ung.

R ă i e

Rz. Hepar sulfuris 500.0 grame
în 5 pachete

S. Un pachet pentru o bae.

În bae se va spăla bine cu:

Sapo Kalinus

100.0 grame

Se va scoate câinele din bae, se va freca bine cu
un prosop până se va usca părul și apoi se va
unge cu:

Ung. Helmerich

200.0 grame

Se va aplica tratamentul 4-5 zile pe rând

(Extrase din Almanahul „Hygiea“ după dr. veterinar
Udrischi).

CHASSE & PECHE

L'un des organes spor-
tifs les plus répandus.

:= CHASSE, CHIENS; PECHE; HIPPOLOGIE; AVICULTURE; etc. :=

DIRECTION: I. Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDES DES NOS SPECIMENS

PACURA-ROMANEASCA

SOCIETATE ANONIMA ROMÂNĂ

Capital Social deplin varsat lei 15.000.000

SEDIUL:

BUCUREȘTI — Strada Paris No. 12

— TELEFON 5/19 —

SONDE, RAFINARIE ȘI
EXPORT DE PETROL

Domnu Vânători,

Pot comanda toate Articolele de Vânătoare în ceea ce privește curelăria.

Se execută în mod artistic la atelierul de Curelărie

M. Soglu & S. Berbec

Strada 13 Septembrie No. 65, vizavi de Cazarma Guza

Tocuri de armă, Genți de Vânătoare, Car-
tușiere, Zgărzi-Lese, Jeanperi, Curele de
arme, Botnițe de câini, Cravașe impletite,
Port bagaje, Roch, Sacuri și orice articole
privește această artă.

Cu prețurile cele mai convenabile

„NAȚIONALĂ”

FONDATA LA 1882

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE

Capital de Acțiuni deplin vărsat Lei 1.000.000 — Fondul de rezervă deplin vărsat
— Lei 42.549.824.17 — Daune plătite dela fondarea Societății Lei 147.000.000 —

„NATIONALA”

PRIMEȘTE ASIGURĂRI ÎN RAMURILE

INCENDIU GRINDINA ȘI TRANSPORT ASIGURARI ASUPRA VIETEI

în condițiunile cele mai avantajoase

Caz de moarte, Supraviețuire, Zestre, Rente viagere, etc.

Asigurări contra riscurilor de război în
ramurile de „VIAȚA” și „TRANSPORT”

Informații la sediul social: STRADA PARIS No. 12 (Palatul Societății)

Reprezentanții generali pentru București: D-nii O. A. MARCUS și S. OSIAS

STRADA PARIS No. 12

— AGENTII ÎN TOATĂ TARA —

ELITA SOCIETATEI

CUMPARA AZI NUMAI

CIOCOLATA
CACAO
BOMBOANELE

BERINDEI

De vânzare la toate magazinele de coloniale și cofetării din țară

ADRIANO M. MERCENARO

SALITA BATTISTINA 20/11

Genova (Italia)

Export: de arme, munițiuni, articole de vânatoare și orice produs italian — **Import:** de animale vii, conserve, cereale și toate produsele solului

INGRIJIRE SPECIALĂ PENTRU TRANSPORT

PREȚUL 5 LEI

JULES SIMON

Comerciant de grâne :: Horticultor diplomă al Statului
FURNISORUL CURȚEI REGALE

Cepe de flori de Olanda

Consultați Catalogul special ce se trimite gratis la cerere.

Depozit de produse Spratt's

:: 199, Piața Gudule 1, Bruxelles (Belgique) ::

Crescătorii di Veglio

Piața Raggagi 2/4. — GENOVA (ITALIA)

Specială pentru creșterea și comerțul câinilor de toate rasele, tineri și dresați

Câini de vânatoare, de lux, de pază

Pointeri, Braci, Griffoni Spinone, Seteri, câini p:
:: vulpi, câini ciobănești, Bulldogi francezi, etc. ::

PREMIĂȚI LA MAI MULTE EXPOZIȚIUNI

Ingrijire deosebită la transport

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOologic

PENTRU IMPAIERE

PROPRIETAR :

IOSIF ENACHESCU-MUSCEL

27, Strada AVEVIC 27, (prin Șoseana Kiseleff)
(Casa proprie. — Telefon 32/9)

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se vor executa după cea mai nouă metodă dermo-plastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte zoologice necesare studiului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.

ATELIER DE ARMURĂRIE

CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor. Clienței mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la arme de vânatoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc., cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.